

OLIMPIADA și contestațiile

În această perioadă au loc majoritatea olimpiadelor pentru elevii de liceu și gimnaziu. Începând cu luna ianuarie, elevii mai mult sau mai puțin talentați își încearcă norocul la astfel de concursuri.

Unii vor să demonstreze că sunt cei mai buni, alora le place să participe, alții sunt doar curioși și o mare parte profită de ocazie pentru a lega prietenii.

În urma concursurilor, unii se califică, alții rămân cu experiența acumulată. Unii sunt fericiți știind că au reușit să-și arate calitățile, alții sunt triști deoarece consideră că rezultatele nu reflectă realitatea.

În ultima perioadă am observat că mulți elevi depun contestații "din principiu". Motivele sunt cel puțin bizare, dar ideea este: "poate îmi mai dau câteva puncte".

Am observat că în cazul disciplinelor reale numărul contestațiilor este mult mai mare decât în cazul celor umane deși, datorită subiectivismului, s-ar părea că ar trebui să fie invers.

Nu știu dacă informatica reprezintă un caz special, dar aici se depun, cu siguranță, cele mai multe contestații. La mai multe concursuri la care am participat, peste jumătate dintre participanți au fost nemulțumiți.

Principalul motiv este, în opinia mea, evaluarea automată a problemelor; de fapt, nu metoda în sine, ci modul în care este ea pusă în practică la noi... Dacă elevul nu este de față, în cel mai fericit caz, el primește un borderou cu rezultatele și promisiunea că își va putea verifica ulterior programul. Din nefericire, de obicei, promisiunea rămâne doar promisiune...

Dacă elevul este lângă profesorul care evaluează, atunci vede pe ecran o mulțime de texte și, eventual, niște fișiere care nu îi spun mare lucru.

Un alt motiv al contestațiilor este strictețea evaluării. De exemplu, dacă la matematică scrii jumătate din rezolvarea unei probleme, atunci primești aproximativ jumătate din punctaj; la informatică o jumătate de program duce la o "banală" eroare de compilare: 0 puncte. Tot aici intră problemele legate de unit-ul *crt*, așteptarea reacțiilor de la tastatură, nerespectarea denumirilor sau a locațiilor fișierelor etc.

Nu se poate modifica nimic referitor la acest aspect al evaluării (dacă am puncta sursele ne-am întoarce cu zece ani în urmă); totuși, problema nu este cauzată de modul în care se desfășoară evaluarea, ci de faptul că elevii nu au la dispoziție suficiente informații referitoare la modul în care funcționează un astfel de program de evaluare. Nici unii profesori nu știu exact cum se evaluează un program, așa că nu mă mai mir atunci când elevul mă întreabă de ce nu apăs *Enter*.

La faza locală a olimpiadei de informatică, în județul *Cluj*, a fost folosit sistemul de evaluare creat de redacția revistei noastre. Nu prea aveam cum să apăs *Enter*, deoarece fereastra în care rula programul elevului era ascunsă. Încercând să îi explic că datorită faptului că programul său așteaptă apăsarea unei taste, limita de timp e depășită, mi s-a explicat (cu lux de amănunte) că nu am dreptate; după părerea elevului, timpul trebuia măsurat până înainte ca programul să execute instrucțiunea prin care se așteaptă apăsarea tastei deoarece, de fapt, programul nu mai face nimic, deci nu se mai execută etc.

Este destul de clar că elevul nu știa nici ce înseamnă timpul de execuție al unui program. Nici nu prea avea cum să știe, având în vedere că nu i-a spus nimeni. În acest caz, elevul a lipsit de

la întâlnirea care s-a organizat în liceul respectiv pentru ca elevii să fie familiarizați cu aceste evaluatoare. Așadar, un punct în plus pentru liceu (*Liceul Emil Racoviță din Cluj*) și 0 puncte pentru elev.

Din nefericire, în majoritatea celorlalte licee astfel de întâlniri nu au avut loc. Cei care au avut noroc nu au pierdut puncte din greșeli stupide, dar au fost mulți (prea mulți) cei care au pierdut punctele pe care le-ar fi meritat datorită faptului că nu le-a explicat nimeni cum trebuie scris un program la olimpiadă.

Cel mai trist motiv al contestațiilor îl reprezintă greșelile comisiei. Din nefericire, la informatică acestea sunt mult prea dese. La olimpiada județeană din acest an, au fost comise unele erori care au stârnit zâmbete. Am vrut să scriu un articol cu titlul *După OJI 2003* în care să prezint derularea concursului, dar am renunțat deoarece am observat că articolul *După ONI 2002* pe care l-am publicat în numărul 12/8 (decembrie 2002) al revistei nu a avut nici un efect. Au fost comise aceleași tipuri de greșeli, deci cine ar fi trebuit să audă nu a auzit.

Și acum, urmează olimpiada națională de la *Focșani*. Să sperăm că nu se va întâmpla la fel ca anul trecut... Oricum, îi sfătuiesc pe cei care participă să nu depună contestații din principiu. Nu are nici un rost să-i "chinuiți" pe membrii comisiei.

Totuși, dacă credeți că ați fost nedreptățiți, nu ezitați! Dacă s-a greșit, greșeala trebuie reparată și nu poate fi reparată decât acolo. Dacă peste șase luni apare în *GInfo* un articol din care rezultă că ați fi meritat mult mai multe puncte, atunci nu se va rezolva nimic!

Mihai Scorțaru